PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ !

Sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XL – Nr. 10 593 | 4 PAGINI – 50 BANI | Miercuri 4 ianuarie 1983

ANUL JOCURILOR OLIMPICE, ANUL UNOR MARI RESPONSABILITĂȚI PENTRU MIȘCAREA NOASTRĂ SPORTIVĂ

Spre deosebire de alți ani, 1984 a fost prezent cu insistență, în nenumărate rînduri, în ziarul nostru, cu mult înainte de a fi înscris pe prima pagină a celei dintîi apariții din acest ianuarie. Anul 1984 a fost evocat încă de acum patru ani, asociat de fiecare dată cu atributul de **an olimpic.** Așadar... „1984 — anul Jocurilor Olimpice !". Așa au vorbit — și vorbesc despre el — sportivii fruntași și antrenorii lor, ceilalți specialiști și tehnicieni ai lumii sportului, activiștii din federațiile disciplinelor olimpice, așa l-au scris — și îl scriu — comentatorii de sport. Este de înțeles interesul de care se bucură anul în care am intrat de cîteva zile, cu speranța și dorința unor noi și noi împliniri pe toate planurile, inclusiv în domeniul activității de performanță. Este firesc, deci, întrucît Jocurile Olimpice polarizează atenția întregii lumi, ele constituind întrecerea supremă a sportului mondial.

Din gîndurile încredințate tiparului cu ocazia noului an de sportivi de frunte ai țării noastre se degajă deopotrivă dorința lor fierbinte de a se pregăti cu sîrguință în vederea marilor întreceri ale acestui an, optimismul robust, tonic, cu care privesc ei Jocurile Olimpice, ca și responsabilitatea lor pentru o reprezentare demnă a tricolorului românesc la aceste întreceri supreme.

Sportivii, antrenorii, toți cei implicați în pregătirea olimpică știu bine că nu va fi ușor, că întrecerile olimpice sînt din ce în ce mai grele, în condițiile în care performanțele cresc vertiginos. Concurența în marea arenă a sportului a crescut și ea, odată cu performanțele, dar și datorită faptului că noi sportivi de excepție se afirmă de la o Olimpiadă la alta și noi țări urcă în elita sportului mondial.

Anul competițional 1983 s-a încheiat cu un bilanț apreciat ca rodnic pentru sportul românesc și considerat, pe bună dreptate, ca reprezentînd o bună bază de abordare a anului Jocurilor Olimpice de la Sarajevo și, mai ales, de la Los Angeles, unde sportivii noștri au de apărat și consolidat poziția fruntașă pe care România o deține în rîndul națiunilor sportive ale lumii. Iată de ce pregătirile, începute cu mult timp în urmă și intrate în prezent în linie dreaptă, trebuie să se desfășoare din plin, fără cea mai mică fisură. Așa cum s-a arătat la recenta plenară a Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport, ca și la festivitatea dedicată celor mai buni sportivi români ai anului 1983, se impune a nu se irosi nici o zi, nici măcar un ceas, să fie îndeplinite întocmai planurile de pregătire, folosindu-se judicios, cu maximum de eficiență, condițiile asigurate.

Pentru că nu există cinste mai mare pentru un sportiv decît aceea de a vedea, ca o încununare a tuturor eforturilor, ridicîndu-se pe catargul cel mai înalt drapelul tricolor al scumpei noastre patrii. Și, sîntem convinși, sportivii, antrenorii, fiecare dintre cei angajați în pregătirile pentru Jocurile Olimpice ale anului 1984 vor face tot ce depinde de ei, cu înaltă conștiință patriotică, pentru atingerea acestui măreț ideal în anul în care vom sărbători cea de a 40-a aniversare a revoluției de eliberare națională și socială și cînd va avea loc Congresul al XIII-lea al Partidului Comunist Român.

Asemenea tuturor celorlalte domenii de activitate din țara noastră, mișcarea sportivă românească dorește cu ardoare să fie în acest an la înălțimea exigențelor partidului, animată de caldele îndemnuri cuprinse în Mesajul de Anul Nou adresat întregului nostru popor de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, conducătorul mult iubit și stimat al partidului și statului nostru.

Mircea COSTEA

Retrospective 1983

RUGBYUL ROMÂNESC ÎNTR-UN PROCES DE CONTINUĂ AFIRMARE

Ca la fiecare sfîrșit de an, rugbyul și-a încheiat și el conturile și — putem spune — bilanțul său a fost pozitiv. Din cele opt partide internaționale susținute în 1983, echipa noastră națională a cîștigat șapte, pierzînd un singur joc, cel cu Franța, în deplasare ; o înfrîngere, explicabilă (deși noi am sperat...), francezii — se știe — fiind extrem de greu de întrecut pe teren propriu. La aceste succese trebuie neapărat adăugate victoriile din toamna lui 1982 (care țin de același sezon internațional), inclusiv aceea asupra Franței, de la București (13—9). Rețin atenția și dubla victorie asupra selecționatei U.R.S.S. (15—10 la Kiev și 19—3 la București), succesul din fața „XV"-lui Italiei (13—6). **De altfel, în ediția 1982/83 a campionatului european rugbyștii români au avut o foarte bună evoluție, realizînd numai victorii (5) și cucerind astfel — neînvinși — pentru a 4-a oară** „Cupa F.I.R.A.", care-i răsplătește pe învingători !

O fază din memorabilul meci România — Țara Galilor *(24—6). Căpitanul echipei noastre* Mircea Paraschiv *inițiază o excelentă acțiune de atac, pe linia de treisferturi.* Foto : Andrei PANDELE

Dar anul care s-a sfîrșit de cîteva zile a mai însemnat un mare pas înainte al sportului nostru cu balonul oval. La București, după un joc de excepție, echipa României a obținut o performanță de mare răsunet internațional, cîștigînd (24—6) „testul" din fața reprezentativei Țării Galilor (primul team britanic care a susținut un meci oficial în țara noastră) și luîndu-și astfel o strălucită revanșă pentru acea înfrîngere la limită (12—13) din 1979, de pe celebrul Arms Park din Cardiff. Ceea ce a impresionat în mod deosebit a fost acum, nu atît scorul (de o proporție de-a dreptul impresionantă), cît mai ales maniera în care a jucat „XV"-le românesc : combinații de mare efect pe înaintare și treisferturi și patru eseuri în terenul de țintă galez (două de partea fiecărui compartiment), ceea ce nu s-a mai văzut de mult pe un teren de rugby în fața unei echipe de forța și prestigiul celei galeze, de nenumărate ori cîștigătoare a „Turneului celor 5 națiuni". Rugbyștii „frunzei de stejar", din „campioni ai apărării", au devenit, iată, exponenții unui joc de atac, complet, modern, foarte apreciat.

Atîtea succese într-un singur an ar fi meritat un calificativ excepțional dacă n-ar fi fost acel ultim meci cu Franța (din noua ediție a „Cupei F.I.R.A."), pierdut la Toulouse (15—26), deși pentru prima dată rugbyștii români erau prezentați drept... favoriți. Dar sportivii noștri (cu cîteva modificări față de formația care a învins Țara Galilor), copleșiți, poate, de povara elogiilor (ce le-au fost aduse pe drept cuvînt) au cedat și fizic și psihic, făcînd pe stadionul „Sept Deniers", care-i aștepta cu interes, și respect, un joc slab — mai ales la nivelul înaintării (!?), din totdeauna punctul forte al echipei —, mult sub așteptările celor care-i văzuseră evoluînd atît de bine cu numai două săptămîni înainte.

Sigur, locul României în concertul marilor națiuni ale rugbyului este asigurat. Succesul asupra Țării Galilor, coroborat cu contactele tot mai dese din ultimii ani cu țările

Dimitrie CALLIMACHI

(Continuare în pag 2-3)

GÎNDURI ALE SPORTIVILOR PENTRU NOUL AN

NE VOM STRĂDUI SĂ ADUCEM HANDBALULUI CEL MAI PREȚIOS TROFEU

Pentru generația mea, victoria în Super-cupa campionilor mondiali și olimpici reprezintă una dintre cele mai frumoase împliniri. Ne rămîne însă nouă, celor mai vîrstnici, dar în egală măsură și celor tineri, datoria de onoare de a pune totul în valoare — muncă, talent, dăruire — pentru a aduce handbalului românesc cel mai prețios dintre trofee, titlul olimpic. Desigur, acest vis e îndrăzneț dar nouă ne place să fim temerari, precum cei din generațiile anterioare, aureolați de atîtea mari succese. Vom lupta pînă la ultima picătură de energie — iată promisiunea noastră. Iar pentru împlinirea ei nimic nu vom considera prea mult sau prea greu. Echipa de handbal a României e cu adevărat capabilă, strîngîndu-și și mai mult rîndurile, dăruindu-se pentru culorile naționale, să urce pe cele mai înalte culmi!

NICOLAE MUNTEANU
căpitanul echipei olimpice de handbal

TRICOLORUL ROMÂNESC SĂ FIE DIN NOU RIDICAT PE CEL MAI ÎNALT CATARG

În anul 1983 ceea ce se numește îndeobște „flotila de aur" a obținut la campionatele mondiale un bilanț apreciat ca bun. Sînt fericit că, alături de bunul meu prieten și coleg Ivan Patzaichin, m-am numărat printre cei care au obținut performanțe din cele mai valoroase. Acest fapt ne obligă în continuare și constituie totodată un suport puternic al aspirațiilor noastre pentru o comportare și rezultate valoroase la Jocurile Olimpice de la Los Angeles.

Am subscris cu încredere și cu maximă responsabilitate, alături de colegi, la aspirația unanimă de a aduce patriei medalii de la marea întrecere olimpică. În ce mă privește, împărtășesc întru totul dorința lui Patzaichin, care este de fapt și a mea, de a cuceri o medalie de aur, și poate nu numai atît. Avem suficientă experiență, sîntem un cuplu sudat, călit în mari întreceri, vom munci în continuare cu toată dăruirea și vom folosi cu eficiență condițiile care ne sînt asigurate, ca și timpul pînă la startul olimpic. Ca toți ceilalți compatrioți doresc fierbinte ca tricolorul românesc să fie ridicat pe cel mai înalt catarg și nu vom precupeți nimic pentru aceasta, în anul în care sărbătorim cea de a 40-a aniversare a revoluției de eliberare națională și socială și în care va avea loc cel de al XIII-lea Congres al partidului.

TOMA SIMIONOV
campion mondial la canoe

SPER ÎNTR-O PERFORMANȚĂ SUPERIOARĂ LA VIITORUL TURNEU INTERZONAL

Deși au trecut multe luni de atunci, nu pot uita ratarea calificării în semifinalele turneului candidatelor la titlul mondial de șah. Nici acum nu pot să-mi dau seama cum am putut rata atîtea poziții superioare. Mi-am refăcut moralul destul de tîrziu, pentru a juca așa cum trebuie în finala campionatului țării de la Băile Herculane, care mi-a adus primul titlu național. Un titlu prețios, tocmai prin valoarea partenerelor de întrecere. Sînt cu atît mai mulțumită, cu cît am jucat bine în partidele-cheie cu colegele din echipa reprezentativă. 1983 s-a încheiat fast, iar despre 1984 nu vă pot spune decît că vreau să treacă cît mai repede ! De ce ? Pentru că va începe o nouă etapă a campionatului mondial și, după cum se știe, am dreptul de a juca direct în turneele interzonale. Sper ca viitoarea mea „odisee" în lupta pentru titlul suprem să se încheie cu o performanță superioară.

MARGARETA MUREȘAN
mare maestră internațională, campioană națională la șah

Săptămîna aceasta, în Polonia

REPREZENTATIVELE NOASTRE DE SENIORI ȘI JUNIOARE INAUGUREAZĂ ACTIVITATEA INTERNAȚIONALĂ LA BASCHET

Echipa națională de baschet masculin debutează în activitatea internațională a anului 1984 participînd, de astăzi pînă sîmbătă, la un mare turneu organizat la Varșovia. În acest scop au făcut deplasarea : **Roman Opșitaru, Florentin Ermurache, Anton Netolitzchi** (Steaua), **Alexandru Vinereanu** (Dinamo București), **Gherasim Tzachis** (Carpați Grup 8 Construcții București), **Iulian Carpen, Valentin Pogonaru** (I.C.E.D. C.S.Ș. 4 București), **Voicu Suciu** (Rapid), **Ion Ionescu** (Politehnica C.S.Ș. 2 București), **Attila Szabo** (Universitatea C.S.Ș. Viitorul Cluj-Napoca). Antrenori : **Haigazun Tursugian și Radu Diaconescu.**

Aceasta este prima acțiune a lotului (care cuprinde și alți jucători decît cei care evoluează în turneul de la Varșovia) în perspectiva participării — în luna septembrie — la **„Challenge round"**-ul campionatului european.

Tot în Polonia, dar în localitatea Czestochowa, vor evolua — între 6 și 8 ianuarie — componentele selecționatei noastre de junioare. Echipa este alcătuită din **Antoaneta Barbu, Gabriela Petre** (C.S.Ș. Chimistul Rm. Vîlcea), **Aurora Cîrstoiu, Roxana Ștefan** (C.S.Ș. 2 Politehnica București), **Anamaria Gera, Elena Vasile** (Voința București), **Daniela Popa** (Olimpia București), **Erzsebet Bernad** (C.S.Ș. Carpați Sf. Gheorghe), **Aurora Dragoș, Tünde Enyedi** (C.S.Ș. Viitorul Cluj-Napoca), **Gabriela Pandrea, Rodica Jugănaru** (C.S.Ș. Constanța). Antrenori : **Gheorghe Roșu și Alexandru Moise.**